

ΣΤΟ ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙΟ...

Ο εισαγγελέας Βίνσεντ Μπουλιόσι, γνωστός από την πολύκροτη δίκη του Τσαρλς Μάνσον, ζητεί την παραπομπή σε δίκη του απερχόμενου προέδρου των ΗΠΑ ως εγκληματία για τον πόλεμο στο Ιράκ και υποστηρίζει ότι η κατηγορία μπορεί να είναι απολύτως τεκμηριωμένη.

Ο ΤΖΟΡΤΖ ΜΠΟΥΣ ΣΤΟ ΣΚΑΜΝΙΪ!

Του **ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΒΙΣΤΩΝΙΤΗ**

Ο Βίνσεντ Μπουλιόσι ανήκει στις πλέον εξέχουσες νομικές προσωπικότητες των ΗΠΑ. Υπήρξε δημόσιος κατήγορος σε 106 υποθέσεις. Μια από αυτές ήταν η δίκη του Τσαρλς Μάνσον και της συμμορίας του που δολοφόνησε την Σάρον Τέιτ, σύζυγο του Ρομάν Πολάνσκι. Αλλά ο Μπουλιόσι δεν είναι μόνο διάσημος νομικός. Είναι και εξαιρετικά επιτυχημένος συγγραφέας. Σχετικά με την υπόθεση Μάνσον λ.χ. έγραψε το βιβλίο Helter Skelter το οποίο υπήρξε το μεγαλύτερο μπεστ σέλερ για την αντίστοιχη κατηγορία βιβλίων που εμφανίστηκε ποτέ στις ΗΠΑ. Το ίδιο περίπου συνέβη και με ένα άλλο βιβλίο του, το The Assassination of President John F. Kennedy, που όχι μόνο γνώρισε τεράστια εμπορική επιτυχία αλλά και η κριτική το υποδέχθηκε χαρακτηρίζοντάς το «έπος» και «βιβλίο για όλες τις εποχές».

Εγκλημα εκ προμελέτης

Το The Prosecution of George W. Bush for Murder μέσα σε δύο εβδομάδες από την κυκλοφορία του πούλησε 130.000 αντίτυπα. Ο προκλητικός του τίτλος δεν αφήνει καμία αμφιβολία για το περιεχόμενό του. Ηδη στην πρώτη παράγραφο του πρώτου κεφαλαίου ο συγγραφέας το λέει καθαρά:

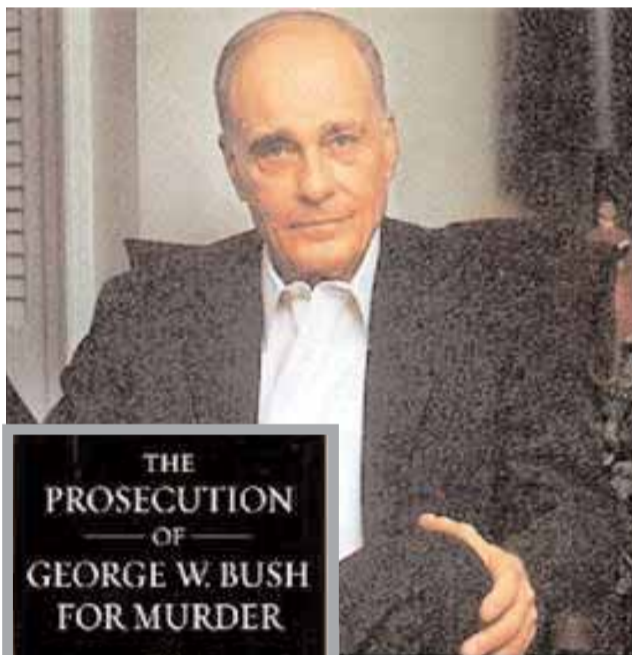
«Το βιβλίο το οποίο πρόκειται να διαβάσετε ασχολείται με αυτό που πιστεύω ότι είναι το σοβαρότερο έγκλημα το οποίο διεπράχθη ποτέ στην αμερικανική ιστορία- ο πρόεδρος αυτού του έθνους Τζορτζ Γ. Μπους εν γνώσει του και εκ προθέσεως έσυρε αυτή τη χώρα σε πόλεμο στο Ιράκ προβάλλοντας αβάσιμους λόγους, έναν πόλεμο όπου 100.000 άνθρωποι συμπεριλαμβανομένων 4.000 νέων αμερικανών στρατιωτών υπέστησαν απάισιο, βίαιο θάνατο».

Το σκεπτικό του Μπουλιόσι- εξ ου και ο προκλητικός τίτλος- είναι ότι ο πόλεμος στο Ιράκ δεν υπήρξε συνέπεια εσφαλμένων πληροφοριών, λαθών των αμερικανικών υπηρεσιών και ιδίως της CIA, και κακών εκτιμήσεων. Ο Μπους, μας λέει, και η παρέα του (ο ίδιος δεν την αποκαλεί παρέα αλλά «συμμορία») γνώριζαν εξ αρχής ότι το καθεστώς του Ιράκ δεν αποτελούσε απειλή για τις ΗΠΑ, πως δεν υπήρχε κανένα στοιχείο που να πιστοποιεί ότι ο Σαντάμ Χουσεΐν διέθετε όπλα μαζικής καταστροφής και επιπλέον ότι ο δικτάτορας του Ιράκ δεν είχε την παραμικρή σχέση με την τρομοκρατία και την Αλ Κάιντα.

Αλλοίωση στοιχείων

Ο Μπους επέλεξε τον πόλεμο ψευδόμενος ενουδειδίτως. Και προκειμένου να πείσει το Κογκρέσο, τα ΜΜΕ και τον αμερικανικό λαό για την αναγκαιότητα του πολέμου διαστρέβλωσε το περιεχόμενο της απόρρητης έκθεσης της CIA το 2002, που όταν τμήμα της δόθηκε στη δημοσιότητα από τον Λευκό Οίκο αλλάχθηκαν φράσεις και προστέθηκαν νέες ώστε το κείμενο να μην αφήνει καμία αμφιβολία για το ότι ο Σαντάμ Χουσεΐν διέθετε χημικά, ότι ετομαζόταν να παραγάγει πυρηνικά όπλα και κυρίως ότι σκόπευε να τα χρησιμοποιήσει σε τρομοκρατικές ενέργειες εναντίον των ΗΠΑ. Ετσι, από την έκθεση εξαφανίστηκαν ρήματα του τύπου «κρίνουμε» ή «εκτιμούμε» και οι υποθέσεις, οι απόψεις ή οι εικασίες της CIA μετατράπηκαν σε ακλόνητες βεβαιότητες. Η απόρ-

ρητη έκθεση έλεγε ακόμη πως τα όπλα που εικαζόταν ότι διέθετε ο Σαντάμ Χουσεΐν θα τα χρησιμοποιούσε μόνο σε περίπτωση που δεχόταν πρώτος επίθεση, ωστόσο αυτό παραλείφθηκε από εκείνη που ο Λευκός Οίκος έδωσε στη δημοσιότητα. Παρά το γεγονός όμως ότι η έκθεση της CIA αλλοιώθηκε, ο τότε επικεφαλής αυτής της υπηρεσίας δεν είναι άμοιρος ευθυνών. Ο Βίνσεντ Μπουλιόσι δεν παραλείπει να τονίσει ότι το αφεντικό της Τζορτζ Τένετ, προσωπικός φίλος του προέδρου Μπους, συμάχησε με τον Διάβολο (για Faustian bargain- φαιουστική συναλλαγή- γράφει χαρακτηριστικά) ξεπουλώντας και την υπηρεσία του και τη χώρα του.

Ο Βίνσεντ Μπουλιόσι και το βιβλίο του (αριστερά)

Ο κόσμος πιο επικίνδυνος

Όταν το 2007 ο Τένετ κυκλοφόρησε τα απομνημονεύματά του, έξι πρώην στελέχη της CIA τού έστειλαν μια επιστολή όπου ανάμεσα σε άλλα τού έγραφαν και τα εξής:

«Εσύ βοήθησες να αποκτήσει υπόσταση η υπόθεση του πολέμου. Πρόδωσες τους αξιωματούχους της CIA που συνέλεξαν τις πληροφορίες οι οποίες ξεκαθάριζαν ότι ο Σαντάμ δεν συνιστούσε άμεση απειλή. Πρόδωσες τους αναλυτές οι οποίοι προσπαθούσαν να αντέξουν την πίεση που ασκούσαν πάνω τους ο Τσένι και ο Ράμσφελντ... Μολονότι η CIA είχε πληροφορηθεί στο τέλος του Σεπτεμβρίου 2002 ότι το Ιράκ δεν είχε ούτε παλαιότερα ούτε και τότε οποιαδήποτε επαφή με τον Οσάμα μπιν Λάντεν και ότι ο ηγέτης του Ιράκ θεωρούσε τον Μπιν Λάντεν εχθρό, εσύ παρουσιάστηκες ενώπιον του Κογκρέσου τον Φεβρουάριο του 2003 και κατέθεσες ότι το Ιράκ όντως συνδεόταν με την Αλ Κάιντα. Η θητεία σου ως επικεφαλής της CIA συνετέλεσε στη δημιουργία ενός πιο επικίνδυνου κόσμου».

Η επιστολή αυτή αποδεικνύει ότι ο Μπους και οι συν αυτό άσκησαν ισχυρές πιέσεις στις μυστικές υπηρεσίες προκειμένου οι τελευταίες να βρουν «στοιχεία» που απεδείκνυαν τους ισχυρισμούς τους ώστε

η Αμερική να εισβάλει στο Ιράκ έχοντας τη συναίνεση της συντριπτικής πλειονότητας των πολιτών, των ΜΜΕ (ιδιαίτερα των φιλελευθέρων), του Κογκρέσου αλλά και πολλών διανοουμένων. Ο αμερικανός πρόεδρος δηλαδή και η παρέα του «πούλησαν» έναν πόλεμο που δεν ήταν των ΗΠΑ, αλλά δικός τους.

Είναι δυνατόν να οδηγηθεί στα ποινικά δικαστήρια ένας αμερικανός πρόεδρος μόνο και μόνο γιατί είπε κάποια ψέματα; Και ποιος ηγέτης, από καταβολής κόσμου, δεν έχει πει ψέματα; Θα ρωτούσε ένας Ευρωπαίος. Το αμερικανικό Σύνταγμα ωστόσο- όπως άλλωστε και το πολιτικό σύστημα- είναι διαφορετικό και πολύ πιο αυστηρό σε τέτοια ζητήματα. Ο Νίξον λ.χ. τη γλίτωσε και δεν προσήχθη σε δίκη για το σκάνδαλο Γουότεργκέιτ μόνο και μόνο επειδή ο διάδοχός του Φορντ τον αμνήστευσε. Ο Μπουλιόσι μετά λόγω γνώσεως υποστηρίζει ότι οιοσδήποτε πολιτειακός εισαγγελέας των ΗΠΑ, ακόμη και επαρχιακός, μπορεί να προσαγάγει σε δίκη τον Μπους εφόσον στρατιώτες από την επαρχία ή την Πολιτεία του σκοτώθηκαν στο Ιράκ. Οποιοσδήποτε από τους 50 πολιτειακούς εισαγγελείς των ΗΠΑ μπορεί να εκκινήσει τις νομικές διαδικασίες εναντίον του Μπους αφού διαθέτει άφθονα στοιχεία που μπορούν να στοιχειοθετήσουν εναντίον του κατηγορία για φόνο. Ο συγγραφέας μάλιστα είναι τόσο αμειλικτός ώστε να λέει πως αν ήταν ένας από αυτούς τους εισαγγελείς θα ζητούσε την επιβολή της ποινής του θανάτου, μολονότι και αυτή, σε σύγκριση με τα εγκλήματα του Μπους, θα τη θεωρούσε κανείς «αστείο», όπως γράφει χλευαστικά.

Εμπλεος οργής

Ο Μπουλιόσι είναι εμπλεος οργής. Χαρακτηρίζει στο βιβλίο του τον Τζορτζ Μπους ακόμη και «γιο σκύλας» και την παρέα του στον Λευκό Οίκο «ηθικά κοπροόσκυλα» που υποστηρίχθηκαν από ανθρώπους οι οποίοι είναι «σάπιοι από την κορυφή ως τα νύχια». Δεν κρύβει εντούτοις την οργή του και για τον μέσο Αμερικανό, τον οποίο αποκαλεί «απολύτως ηλίθιο». Κάποτε μάλιστα απευθύνεται σε πρώτο πρόσωπο σε αυτόν τον μέσο Αμερικανό προσφωνώντας τον «Ε, βλάκα».

Η επιχειρηματολογία του παρουσιάζεται αδιάσειστη και όλα τα συμπεράσματά του είναι τεκμηριωμένα. Το ότι το ύφος του απάδει προς τον λεγόμενο «νομικό πολιτισμό» (για να χρησιμοποιήσουμε έναν κοινό τόπο) πιστοποιεί και το μέγεθος της απελπισίας που κατέλαβε τους φιλελεύθερους Αμερικανούς κατά τη διάρκεια της δεύτερης ιδίως θητείας του Τζορτζ Μπους στον Λευκό Οίκο. Σε σημείο μάλιστα ώστε κάποιοι να φαντάζονται πως όχι μόνο μπορεί να προσαχθεί σε δικαστήριο αλλά και να εξεταστεί κατ' αντιπαράσταση με μέλη της κυβέρνησής του ή ακόμη και με κάποιους ανώτερους υπαλλήλους. Είναι απολύτως εφικτή νομικά η προσαγωγή του Μπους σε δίκη, υποστηρίζει ο Μπουλιόσι. Πολιτικά όμως; Ο καθένας θα είχε κάθε λόγο να αμφιβάλει, αλλά και να μην το θεωρεί εντελώς απίθανο. Στην υπερατλαντική Δημοκρατία, η οποία διέρχεται μια άνευ προηγουμένου στην ιστορία της πολιτική, ηθική και οικονομική κρίση, όλα είναι πιθανά. Ποιος μπορούσε άλλωστε να φανταστεί ως πρόσφατα ότι οι πολίτες των ΗΠΑ θα εξέλεγαν ως 44ο πρόεδρό τους έναν μαύρο;